

Jullie zijn het zout der aarde, het licht in de wereld... het is goed om te bedenken dat deze woorden ons anders in de oren klinken dan ze dat deden in de tijd van Jezus. Ga maar na. Wij worden gemaand vooral minder zout te gebruiken. En onze leefwereld is vergeven van het licht. Dat was in Jezus' tijd anders. Zout was kostbaar. Het gaf smaak, maar was vooral goed tegen verrotting. En in zijn tijd was er ook nog geen sprake van lichtvervuiling.

Het is dus goed dat in gedachten te houden, wanneer we horen. *'Jullie zijn het zout der aarde.'* *'Jullie zijn het licht in de wereld.'* Daarmee zegt hij dus: jullie zijn levensnoodzakelijk als het zout, jullie kunnen het verrotten van de samenleving tegengaan. En: op al die plekken waar het duister heerst, kun jij een verschil maken – een verschil van dag en nacht.

Wat een vertrouwen eigenlijk van Jezus in gewone mensen - toen en nu. Keer op keer valt het op: **Jezus vertrouwt niet op de machtigen, niet op de geweldenaars;** nee hij wil bouwen op mensen als u en ik, gewone mensen van goede wil. Maar u zult vast ook iets

van mijn aarzeling herkennen. Dat je denkt: *Wie? Ik?* Zou het werkelijk? *Hangt het echt van mij af?* Wat kan ik nu helemaal, wie ben ik nu helemaal? Ik ben er niet voor opgeleid, ik stel maatschappelijk niet zoveel voor. Dus, *Jezus, waarom wijs je naar mij, waarom wijs je naar ons?*

'Waarom eigenlijk niet', is misschien wel het simpele antwoord. Om het verschil te maken hoef je geen minister of CEO te zijn; je hoeft ook geen krachtpatser te zijn; en ook niet met velen te zijn. Bij Jezus gaat het er niet om de grootste, de rijkste, de machtigste te zijn. Andere dingen zijn hem veel liever: **dat we ervan doordrongen zijn dat we allemaal kinderen van God zijn;** en dat we allemaal smaakmakers kunnen zijn van een andere wereld, waarin bijvoorbeeld *de laatsten de eersten zijn*. Misschien hebben 'gewone' mensen daar meer aanleg en meer oog voor. Meer dan de drukdoeners en laaaimakers van alle tijden. Jezus had niet voor niets een hekel aan de Fariizeën en Schriftgeleerden van zijn dagen. Borst vooruit, met grote kwasten aan hun mantel liepen ze hardop te bidden om de wereld te laten zien hoe

vroom ze wel niet waren. Jezus gruwde ervan.

Daarom: *jullie zijn het zout der aarde!*
Jullie zijn het licht in de wereld! Ik?

Een licht?? Ja jij, die altijd even bij de buurvrouw, die slecht ter been is, vraagt of je wat boodschappen voor haar kunt meenemen. En ja, jij, die hier zorgt dat we een lekker kopje koffie krijgen en elkaar kunnen ontmoeten. En u ook hoor, **ook u bent een licht**, omdat u opkomt voor de mensen op de vlucht. En jij organist, je brengt altijd weer licht en troost met je orgelspel. Ziet u wel: **allemaal gewone mensen, maar wel mensen om op te bouwen.**

Is het altijd gemakkelijk? Zeker niet. Vooral niet om het vol te houden. Zout zijn, licht zijn: het maakt niet op slag een einde aan duisternis en bederf. Al was het maar, omdat er helaas ook mensen zijn die leven van duisternis en bederf; die mensen het liefst tegen elkaar opzetten – en die daarbij vaker dan ons lief is, over lijken gaan. Jezus zelf zal daar het slachtoffer van worden.

Maar met ons beste geloof geloven we dat God zich door deze mensen niet definitief uit onze geschiedenis laat wegschrijven. Hij zoekt zich altijd een weg terug, ook in ons leven. Waardoor

dit verhaal doorverteld blijft tot op de dag van vandaag – **ook door ons** – en meer nog in onze daden dan in onze woorden.

De voorbeelden liggen voor het oprapen - ik heb er net een paar gegeven - als je ze maar wilt zien. En als we het moeilijk vinden om het vol te houden, heb ik tenslotte nog wat woorden over **hoop**. Ze komen van de scheidende *Dichter des Vaderlands*, Lieke Marsman. Lieke is een jonge vrouw nog, maar heeft een ernstige ziekte. In een interview met de *Volkskrant* afgelopen weekend zei ze het volgende: '...ik heb geleerd dat hoop tegen beter weten in ook iets waard is. Dat je hoop hebt, wil niet zeggen dat je ervan uitgaat dat die bewaarheid zal worden. Hoop hebben is op zichzelf belangrijk en fijn. Voorheen dacht ik dat je tegen jezelf moest zeggen: *wees niet zo naïef*. Nu weet ik dat hoop iets is dat je jezelf ook in de meest barre omstandigheden mag toestaan.'

Dus, beste mensen, laten we niet in onze schulp kruipen, daar wordt de wereld echt niet beter van. Laten we zout zijn – **smaakmakers!** Laten we licht zijn - licht in de wereld! **En laten we hoopvol zijn – vol van hoop voor de toekomst!**

